

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1014/2019
11.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Соње Павловић, Радослава Петровића, Биљане Синановић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Јаноша Димитрова, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Јаноша Димитрова, адвоката Петра Ковачевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр. 113/18 од 07.11.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 124/19 од 02.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јаноша Димитрова, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр. 113/18 од 07.11.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 124/19 од 02.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр. 113/18 од 07.11.2018. године окривљени Јанош Димитров оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и задржавање од 01.04.2018. године када је лишен слободе до 07.11.2018. године када је притвор укинут.

Наведеном пресудом на основу одредбе члана 246. став 7. ЗКП у вези члана 87. КЗ окривљеном Јаношу Димитрову изречена је мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци те пресуде, под тачкама 1 до 6, за које је одређено да ће их по правноснажности пресуде уништити МУП Републике Србије.

Истом пресудом на основу члана 151. став 1. ЗКП окривљеном Јаношу Димитрову враћен је један мобилни телефон, ближе описан у изреци те пресуде, као и домаћи новац у износу од 13.400,00 динара.

Наведеном пресудом, на основу члана 264. став 1. ЗКП у вези члана 261. став 2. ЗКП обавезан је окривљени Јанош Димитров да сноси трошкове кривичног поступка од 10.000,00 динара на име судског паушала, као и трошкове довођења у износу од 1.600,00 динара суду, као и трошкове кривичног поступка у износу од 17.300,00 динара Вишем јавном тужиоцу у Новом Саду, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 124/19 од 02.04.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Јаноша Димитрова, па је пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр. 113/18 од 07.11.2018. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Јаноша Димитрова, адвокат Петар Ковачевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 8. став 1, члана 15. став 3, члана 16. став 1, члана 74. став 1. тачка 3) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине у целини или делимично и предмет врати на поновно суђење првостепеном или Апелационом суду, а да се окривљеном надокнаде трошкови поступка за састав захтева у износу од 60.000,00 динара.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке (члан 488. ств 2. ЗКП).

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јаноша Димитрова је неоснован.

Бранилац окривљеног Јаноша Димитрова у захтеву наводи да је окривљени доведен у ПУ Нови Сад и предат на даље поступање, да је у 1,55 часова потписао потврду о привремено одузетим предметима у својству грађанина, да би му тек у 4,15 часова било уручено решење о задржавању, а по ком решењу му се задржавање има рачунати од 3,00 часова када је ухапшен, па на окривљеног нису правилно примењене одредбе ЗКП и Закона о полицији. Бранилац окривљеног у захтеву даље наводи, да не постоје докази да су полицијски службеници пре потписивања потврде о привремено одузетим предметима, окривљеног поучили о праву на браниоца из чега произилази да је својим потписом окривљени на потврди дао изјаву без присуства браниоца, иако је у смислу члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП у том тренутку морао имати браниоца, због чега је окривљеном повређено право на одбрану. Из наведених разлога потврда о привремено одузетим предметима сачињена је супротно одредбама ЗКП, без присуства браниоца, и на таквом доказу се не може заснивати пресуда, па су побијане

пресуде, које се заснивају на овом доказу, донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 74. ЗКП.

Одредбом члана 150. став 1. ЗКП прописано је да се лицу од кога су предмети одузети, издаје потврда у којој ће се они описати, навести где су пронађени, подаци о лицу од кога се предмети одузимају, као и својство и потпис лица које радњу спроводи.

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП прописано је да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије и не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка.

Из списка предмета произилази да је потврда о привремено одузетим предметима МУП-ДП ПУ Нови Сад-Одељење криминалистичке полиције, Група за сузбијање, кријумчарење и наркоманије КУ ев. број 222/18 од 01.04.2018. године, сачињена од стране овлашћеног службеног лица Душана Антића на основу члана 147. ЗКП, приликом предузимања потребних мера из члана 286. став 1. и 2. ЗКП, поводом проналаска предмета који могу послужити као доказ у кривичном поступку дана 01.04.2018. године у 01,55 часова, и да је потписана од стране овлашћеног службеног лица Душана Антића и грађанина Јаноша Димитрова.

Из списка предмета произилази да је Виши јавни тужилац у Новом Саду издао писмено одобрење под бројем Ктр 403/18 од 01.04.2018. године за задржавање лица Јаноша Димитрова у трајању од 48 сати ради саслушања, а у одобрењу је наведено да је овлашћено службено лице ПУ Нови Сад сходно члану 294 став 2. ЗКП дужно да одмах, а најкасније у року од 2 часа од времена хапшења (члан 291. и члан 292. ЗКП) односно, одазивања на позив, од када је осумњиченом саопштено да је задржан, донесе и уручи решење.

Из списка предмета произилази да је решење о задржавању од 48 сати донето од стране МУП-ДП ПУ Нови Сад ЛС бр./18 167/18 КУ број ев. број 222/18 од 01.04.2018. године, да се исто рачуна од 03,00 часова истог дана када је Јанош Димитров лишен слободе, као и да је решење Јаношу Димитрову уручено у 4,15 сати, да је окривљени Јанош Димитров наведено решење примио, потписао и да није изјавио жалбу.

Из списка предмета произилази да је решењем Вишег јавног тужиоца у Новом Саду А 125/18 КТР 403/18 од 01.04.2018. године адвокат Петар Ковачевић постављен за браниоца по службеној дужности осумњиченом Јаношу Димитрову.

По налажењу Врховног касационог суда потврда о привремено одузетим предметима МУП-ДП ПУ Нови Сад КУ ев. број 222/18 од 01.04.2018. године у свему је сачињена у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и њу је истог дана у 01,55 часова Јанош Димитров потписао у својству грађана, у

тренутку када још нису постојале претпоставке за обавезну одбрану у кривичном поступку, па како је задржавање овог окривљеног и постављање браниоца по службеној дужности такође обављено у континуитету и у складу са Закоником о кривичном поступку, наводи захтева за заштиту законитости браниоца овог окривљеног којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду права на одбрану од стране овога суда оцењени су као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнутих повреда закона из члана 8. став 1, члана 15. став 3, члана 16. став 1. ЗКП, обзиром да наведене повреде у смислу одредбе 485. став 4. ЗКП не представља законом прописане разлоге због којих је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р,**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**